

POSUDEK M. Řezníček

Posudek na diplomovou práci

Milan Řezníček

Evangelické kostely českých sborů církví a.v. a h.v. v Čechách v letech 1781-1918

Vzhledem k tomu, že jsem po dobu vzniku této diplomové práce (s ohledem na řadu okolností dobu dosti dlouhou) byl s autorem ve stálém pracovním styku, mohu snad ocenit jeho houževnatost a píli, s níž se vyrovnával s tematem jistě nelehkým, časově náročným a pracným.

Pokusil se totiž, v naší církevně historické literatuře průkopnický, o zmapování evangelické církevní architektury v Čechách od doby toleranční až po počátek 20. století. A nejen to, také o její zařazení v rámci celkového vývoje české architektury onoho období, včetně přihlídnutí k hodnocení umělecko-historickému, což dosud byla slabina evangelické produkce k této tématice. M.Řezníček prokázal znamenitý přehled po značně nepřehledné literatuře k tematu. Stranou jeho pozornosti nezůstaly ani práce zdánlivě odtažitě, přitom však ve skutečnosti přinášející nepominutelné poznatky, příp. i hodnocení. Jistě lze k této části práce vznést drobné připomínky či doplňky, nikoliv však zásadního významu. To se týká zejména způsobu citace některých prací (např. Encyklopedie architektů, stavitelů atd. není dílem V.Naňkové, P.Zahradníka aj., jejím editorem je P.Vlček, uvedení autoři jsou členy početného autorského týmu, hesla o jednotlivých architektech – Blechové – jsou ostatně signována skutečnými autory příslušných hesel, dále Umělecké památky Čech se zpravidla citují jako dílo kolektivní, příp. jako E.Poche, ed.). K širší evangelické církevně historické problematice a jejímu postizení by jistě prospělo využití další prací, např. R.Řičana. Pokud jde o prameny, asi bych u Dalimilovy kroniky využil nejnovějšího kritického vydání a nikoliv edice V.Hanky z roku 1851. Uvedené připomínky jsou však v podstatě okrajové a neubírají ničeho na podstatě přínosu práce.

M.Řezníček v promyšleném výběru monograficky sleduje určité charakteristické kostely v Čechách z let tolerančních (1781-1860) a z období po vydání tzv. protestantského patentu (1861-1918). Stručně, leč hutně a výstižně dává do souladu stavební aktivity evangeliků a církevně politické poměry oněch dob. Podstatnou část práce tvoří seznam dalších kostelů a modliteben českých sborů a.v. a h.v. v Čechách (na hranici úplnosti), s uvedením základních historických údajů a rovněž se stavebně architektonickou charakteristikou objektů.

Autor diplomové práce řadu popisovaných objektů poznal přímo v terénu, jak to dokládá řada jeho fotografií ve zdařilé a instruktivní obrazové příloze. Z práce je patrný autorův osobní zájem a zaujetí pro zpracovávané téma. Snad právě proto někde rozšiřuje (a to přínosně) horizont církevní architektury i na další civilní projekty příslušných architektů, takže tyto tvůrce zařazuje do širších souvislostí vývoje české architektury. Mohu-li autorovi doporučit, stála by za další badatelské zaměření monografická pozornost stavitelskému rodu Blechů a jejich vztahu k evangelickým církvím (totéž platí pro arch. Čenka Kříčku).

Celkově hodnotím diplomovou práci předloženou Milanem Řezníčkem jako velmi zdařilou.

V Praze 21. prosince 2006.

